

Overweging 8 mei 2016

Moederdag

.Verbondenheid, het thema van deze zondag, de 7e van Pasen en Moederdag.

Jezus bidt, roept op tot verbondenheid.

In de wereld van vandaag is verbondenheid iets wat onderdruk staat. In plaats van ons met elkaar te verbinden trekken we steeds vaker muren op. Landen doen dat soms letterlijk, wij doen dat vaak figuurlijk. We kijken naar ons eigen kleine wereldje of soms zelfs alleen naar ons zelf. Als ik het maar goed heb ... als ik maar die baan heb ... als ik maar en ga nog maar een tijdje door.

Jezus echter benadrukt en sterker zelfs hij bidt ervoor dat we allemaal één zijn omdat we allemaal: zwart en blank, jong en oud, gelovig en ongelovig, moslim, hindoe, boeddhist, christen ja zelfs de grootste atheïst kind van God is, deel van de keten van mensen samen onderweg.

We zijn in zijn ogen één grote mensengemeenschap samen onderweg om er hier op deze aarde iets moois van te maken. Maar vaak maken we er een puinhoop van. Kijk om je heen dichtbij en ver weg: oorlog, ruzie, elkaar beledigen, elkaar negeren, uitsluiten of afschepen.

We denken vaak in hokjes en we stoppen mensen vaak in hokjes en daardoor zetten we schotten en muren tussen mensen waardoor van samenleven niet veel terecht komt.

Sinds de ontzuiling dachten we dat als de zuilen gevallen waren we meer samen zouden optrekken. Maar met het vallen van de zuilen kwamen nieuwe zuilen, nieuwe hokjes, nieuwe schotten. We gingen niet zoals het doel was meer samen doen. Nee, eerder nog meer scheiden: we hoorden dat bijvoorbeeld ook in de tekst over de oecumene die nog steeds niet tot stand gekomen is.

Zwart en blank, christen en moslim, ja zelfs christenen onderling kijken vaak nog steeds eerder naar wat ons scheidt dan wat ons bindt.

Ook Jezus moet dat in zijn tijd na al zijn werk aan eenheid en verbondenheid ervaren en gezien hebben. Daarom zijn noodkreet tot zijn God: Vader, ik bid dat ze één zijn. Nu is bidden altijd goed maar bidden en moeten we vooral ook blijven doen. Bidden heeft nog niemand pijn gedaan. Maar alleen bidden helpt niet.

Om tot die verbondenheid te komen waarvoor Jezus vandaag bidt, is het belangrijk dat WIJ echt stappen naar de ander durven zetten. Die ander die niet bij voorbaat al bedreigend, vreemd, lastig, teveel en welke classificering we de ander ook geven is of door ons ervaren wordt maar die ander is gewoon mens zoals ik, zoals wij allen zijn.

Om tot verbondenheid te komen moeten we muren slopen in plaats van optrekken en ja ... zekerheden los durven laten. Ja ... stukjes van onze welvaart prijsgeven. Ja ... stukjes van onze gewaande veiligheid die we denken te hebben achter onze hoog opgetrokken muren prijsgeven.

Samenleven met anderen, elkaar echt ontmoeten is altijd spannend. Daar zit altijd een onzekerheid in omdat jij en die

ander beiden de bereidheid moet hebben om er samen iets van te maken.

Jos Teeuwen zei het op de bijeenkomst op 4 mei in het Rosarium b.g.v. dodenherdenking.

Vrijheid is niet alleen afhankelijk van de ander die onze vrijheid kan aantasten maar onze vrijheid is ook afhankelijk van ons zelf in de omgang met die ander. Als wij die ander benaderen als vreemd, beangstigend e.d. dan voelt die ander zich niet veilig bij ons.

Geldt voor verbondenheid hetzelfde niet.

Jezus bidt om die verbondenheid. Bidden kent vele vormen. Vandaar ook de twee verschillende bidstoelen op de voorkant. Bidden, de meeste van ons hebben dat geleerd van onze moeders. Die moeders die vandaag centraal staan op Moederdag. Moeders die vaak binnen de gezinnen de verbindende factor zijn. Het zijn vaak zij die proberen zaken in der minnen te regelen. Die bemiddelen tussen hen als ouders en kinderen, tussen kinderen onderling en soms zelfs daar waar hun kinderen op latere leeftijd spanningen hebben met hun partners of hun kinderen.

De meeste moeders kunnen slecht tegen ruzie in familie of gezin. En wat Jezus wil voor de grote mensengemeenschap dat willen moeders in die kleine kring allen één zijn.

In die zin zetten moeders als Jezus, in navolging van Jezus zich in voor verbondenheid en zullen zijn ook wellicht vaak daarvoor op de knieën zijn gegaan en daarvoor gebeden hebben als het weer eens rommelde in het gezin of familie. Ik weet dat mijn

eigen moeder als er iets speelde daar aan leed en bij het beeld van Maria en Jezus een lichtje opstak.

Dat velen van ons vandaag hier zitten en de woorden van Jezus opgetekend door st. Jan horen, woorden die oproepen tot verbondenheid, tot één zijn en ons aansporen daar ieder op onze manier aan te werken maar ook op een stil moment voor te bidden is wellicht aan onze moeder te danken. In de meeste gezinnen waren en zijn zij de doorgevers van het geloof.

Daarvoor maar ook voor al de andere kwaliteiten van moeders, sluit ik af met:

Moeder zijn
is het wondere begin van elk leven dragen.
Het hart zijn
in een harde wereld.
Open oog
voor nood aan tederheid en liefde.
Bron van
begrip en geborgenheid,
attentie voor
het kleine en het goede in de mens,
uitgestoken hand
voor de vader,
kloppend hart
voor het zoekende kind,
reddingsloep
voor velen,
troost en steun
voor zieken en eenzamen.
Eenvoudig goed zijn,
steeds gereed zijn,
nooit moe zijn,

liefde en geluk geven.
Bloem zijn gedurende het leven,
dat is:

MOEDER ZIJN.